

### Θέμα (1) Άφιξη της Παράλου

- κυριαρχεί το γ πρόσωπο σε ενικό και πληθυντικό (αποστασιοποιεί τον συγγραφέα από τη συμμετοχή και τον καθιστά αντικειμενικό παρατηρητή)
- αφηγηματικό κείμενο
- ενεργητική σύνταξη
- χρήση ασύνδετου σχήματος (επιταχύνει την ανάγνωση, επίσης το ασύνδετο σχήμα χρησιμοποιείται για να δώσει ένταση και έμφαση στον λόγο του και ίσως να χρωματίσει συναισθηματικά το κείμενο)
- ύφος κειμένου γοργό και κοφτό
- τα γεγονότα παρατίθενται με χρονολογική σειρά
- κυριαρχεί ο Αόριστος (μετοχές, ρήματα κτλ) ο Αόριστος στην οριστική δηλώνει ότι κάτι έγινε κάποια στιγμή στο παρελθόν, παρουσιάζει επομένως το γεγονός συνοπτικά και όχι σε εξέλιξη όπως ο Παρατατικός
- συναισθήματα / αντιδράσεις : θρήνος, λύπη, αγωνία, υπερένταση, άγχος
- εικόνα : <<ωστ ... πενθουντες>>

### Θέμα (2) Γκρέμισμα Μακρών Τειχών

- χρήση πολλών κύριων προτάσεων
- αφηγηματικό κείμενο
- χρήση Παρατατικού και Αορίστου
- κυριαρχεί γ πληθυντικό πρόσωπο
- αιτιολογικές μετοχές
- συναισθήματα / αντιδράσεις : απελπισία, απόγνωση, ανυπομονησία, ψεύτικη αίσθηση ελευθερίας
- εικόνα : << τα τειχη κατεσκαπτον ... προθυμία >>

### Θέμα (3) Εκτέλεση Θηραμένη

- ευθύς λόγος - μονόλογος , δεν κάνει αναφορές σε ιστορικά γεγονότα
- προσωπικές και δεικτικές αντωνυμίες
- χρήση εμπρόθετων προσδιορισμών (τόπου, χρόνου κτλ)
- χρονικές και αιτιολογικές μετοχές
- χρήση πολλών επιθέτων σε υπερθετικό βαθμό
- εικόνα << τελευταίες στιγμές του Θηραμένη που πίνει το κώνιο >>
- επικρατεί ηρεμία στη Βουλή
- ειρωνεία στο διάλογο << Κριτία ... τω καλω >>
- σχολιασμός Ξενοφώντα πάνω στο θάνατο του Θηραμένη

### Θέμα (4) Λόγος του Κλεόκριτου

- μονόλογος
- χρήση κύριων προτάσεων
- Αόριστος χρόνος
- εικόνα << μετεσχηκαμεν ... καλιστων >>
- συναισθηματική επιρροή / επίκληση στο συναίσθημα με αναφορές στα κοινά τους βιώματα (κοινή συντροφική πορεία)

### Θέμα (5) Λόγος του Θρασύβουλου

- υπεροπτικό ύφος / κατάκριση
- έντονη χρήση σχημάτων λόγου (παρομοιώσεις, μεταφορές κτλ)
- εικόνα << οπως παραδιδει ... φυγουν >>
- η χρήση λέξεων με τη μεταφορική τους έννοια και όχι την κυριολεκτική τους σημασία προσδίδει στο κείμενο ζωντάνια και εκφραστικότητα

- η χρήση των παρομοιώσεων δηλαδή ο παραλληλισμός δύο πραγμάτων ή αφηρημένων εννοιών γίνεται συνήθως για να φωτιστεί η σημασία του πρώτου συγκεκριμένου στοιχείου μέσω της αντιπαραβολής του με κάτι πιο συγκεκριμένο και σαφές